

[Ministeren for Grønland]

miske problemer i kølvandet, og det er dem, Grønlands landsråd så ansvarsbevidst prøver at finde løsninger på netop ved at anmode om, at disse lovforslag får en hurtig gang her igennem folketinget. Man ser gerne, at behandlingen skulle være færdig så betids, at de kunne træde i kraft 1. januar 1979. Endnu en gang tak for den tilslutning, forslagene har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til det udvalg der den 12. oktober 1978 blev nedsat til behandling af lovforslag om Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om kemiske stoffer og produkter.

(Lovforslag nr. L 79. Fremsat 17/11 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Taanquist (S):**

Allerede ved forhandlingen om miljøministerens redegørelse om produktvurdering i sidste samling udtrykte vores daværende ordfører i denne sag, fru Tove Lindbo Larsen, at socialdemokratiet ønsker, at der indføres en lovgivning, der effektivt sikrer menneskers sundhed og det omgivende miljø mod skader fra de mange nye stoffer og produkter, der indføres i vores hverdag.

Vi er også forberedt på, at en sådan beskyttelse af sundhed og miljø ikke kan være gratis. Vi er flere gange i de senere år blevet mindet om de farer, der kan være ved brugen af de mange nye og ukendte stoffer og

produkter, der er sendt på markedet. Det gælder de direkte farer, f. eks. akutte forgiftninger o. lign., men det gælder især den skade på længere sigt, som visse stoffer kan forvolde. Det sidste, langtidsvirkningen, har vi især fået øjnene op for, efter at vi har kunnet påvise, at visse stoffer er fosterskadende, kræftfremkaldende eller allergifremkaldende. Endelig er der en anden langtidsvirkning, nemlig den, der består i en ophobning gennem fødekæderne.

Med det foreliggende lovforslag sikrer vi, at i hvert fald de nye stoffer, der kommer til, ikke vil komme på markedet, uden at deres sundheds- og miljøskadelige virkninger er undersøgt, og med nye stoffer forstås stoffer, der tages i brug efter 1. april 1980.

Det ville selvfølgelig være ønskeligt, om loven også kom til at omfatte de stoffer, der allerede er i brug, men det er der ikke praktiske muligheder for. Der anslås at være mellem 30.000 og 60.000 stoffer i brug allerede. Ministeren vil dog efter lovforslagets § 18 få bemyndigelse til også at inddrage de såkaldte gamle stoffer under anmeldelsespligten. På den anden side er der jo ikke tale om, at disse mange stoffer er helt ukendte. En del af dem vil være helt ufarlige, mens andre vil være kendt fra giftlisterne, positivlisterne osv.

Lovforslaget er, som det foreligger her, meget omfattende, og det er vi også enige i at det skal være. Det samler automatisk alle de områder op, som ikke er dækket af den tilgrænsende lovgivning, hvorved vi sikrer os, at intet stof i fremtiden tages i brug, uden at det er anmeldt og dets virkning på sundhed og miljø er undersøgt.

Vi kan derfor tilslutte os lovforslaget.

Maisted (FP):

Når man har læst dette lovforslag, får man det indtryk, at der kun er én person, der uden risiko kan handle med og anvende kemiske produkter, og det er miljøministeren. For selvfølgelig er det da rigtigt, at man skal forebygge sundheds- og miljøskader, som kan hidrøre fra kemiske stoffer og produkter, og den opfattelse er der vel ingen der ikke har. Men dette lovforslag er jo en imødekommelse af dem, der dybest set ikke ønsker nogen kemisk industri eller industri, der arbejder med kemiske stoffer, idet lovforslaget